

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 29 november 2018
(OR. en)

14886/18

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0073(CNS)**

**FISC 511
ECOFIN 1149
DIGIT 239**

NOT

från:	Ordförandeskapet
till:	Rådet
Komm. dok. nr:	7420/18 FISC 151 ECOFIN 277 DIGIT 48 IA 78
Ärende:	Förslag till rådets direktiv om ett gemensamt system för skatt på inkomster från tillhandahållande av vissa digitala tjänster
	– Allmän riktlinje

För delegationerna bifogas ett kompromissförslag från ordförandeskapet för det ovannämnda förslaget.

2018/0073 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV**om ett gemensamt system för skatt på inkomster från tillhandahållande av vissa digitala tjänster**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europaparlamentets yttrande,¹
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,²
i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och
av följande skäl:

- (1) Den globala ekonomin blir snabbt digital, vilket har lett till att nya affärsmetoder har vuxit fram. Digitala företag kännetecknas av att deras verksamheter är starkt kopplade till internet. I synnerhet bygger digitala affärsmodeller i stor utsträckning på förmågan att bedriva verksamhet på distans med begränsad fysisk närvaro eller ingen fysisk närvaro alls, på slutanvändarnas bidrag till värdeskapandet, och på betydelsen av immateriella tillgångar.

¹ EUT C , , s. .

² EUT C 367, 10.10.2018, s. 73.

- (2) De nuvarande bolagsskattereglerna utformades främst under 1900-talet för traditionella företag. De baseras på tanken att beskattningen bör ske där värdet skapas. Tillämpningen av de nuvarande reglerna på den digitala ekonomin har dock lett till diskrepanser mellan den plats där vinsten beskattas och den plats där värdet skapas, särskilt för affärsmodeller som är starkt beroende av användarnas deltagande. Det har därför blivit uppenbart att de nuvarande bolagsskattereglerna för vinstbeskattning i den digitala ekonomin är olämpliga och måste ses över.
- (3) Den översynen är viktig för den digitala inre marknaden³ med tanke på att den digitala inre marknaden behöver ett modernt och stabilt skatteregelverk för den digitala ekonomin för att stimulera innovation, bekämpa fragmentering av marknaden och göra det möjligt för alla aktörer att dra nytta av den nya dynamiken på marknaden på rättvisa och välavvägda villkor.
- (4) I sitt meddelande *Ett rättvist och effektivt skattesystem i Europeiska unionen för den digitala inre marknaden*⁴, som antogs den 21 september 2017, redogjorde kommissionen för de utmaningar som den digitala ekonomin innebär för de befintliga skattereglerna, och åtog sig att analysera tillgängliga politiska alternativ. I sina slutsatser av den 5 december 2017⁵ uppmanade Ekofinrådet kommissionen att anta förslag om insatser för att bemöta svårigheterna med vinstbeskattning i den digitala ekonomin, samtidigt som det konstaterade många medlemsstaters intresse för tillfälliga åtgärder i fråga om intäkter som härrör från digitala verksamheter i unionen, vilka inte skulle omfattas av tillämpningsområdet för dubbelbeskattningsavtal.

³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: En strategi för en inre digital marknad i Europa (COM(2015) 192 final, 6.5.2015).

⁴ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet: Ett rättvist och effektivt skattesystem i Europeiska unionen för den digitala inre marknaden (COM(2017) 547 final, 21.9.2017).

⁵ Insatser för att möta svårigheterna med vinstbeskattning i den digitala ekonomin – rådets slutsatser (den 5 december 2017) (FISC 346 ECOFIN 1092).

- (5) Med tanke på att problemet med beskattning av den digitala ekonomin är av global karaktär, vore det bästa att finna en multilateral och internationell lösning på det. Kommissionen deltar därför aktivt i den internationella diskussionen. Arbete pågår för närvarande inom OECD. Att göra framsteg på internationell nivå är dock en utmaning. Därför vidtas åtgärder för att anpassa bolagsskattereglerna på unionsnivå⁶ och uppmuntra att avtal ingås med jurisdiktioner utanför unionen⁷, så att regelverket för bolagsskatt anpassas till de nya digitala affärsmodellerna.
- (6) I väntan på sådana åtgärder, som kan ta tid att anta och genomföra, känner sig medlemsstaterna pressade att agera i denna fråga med tanke på risken att deras bolagsskattebaser urholkas betydligt med tiden. Icke samordnade åtgärder som vidtas av medlemsstaterna individuellt kan fragmentera den inre marknaden och snedvrida konkurrensen, bromsa utvecklingen av nya digitala lösningar och hämma unionens konkurrenskraft i stort. Därför är det nödvändigt att införa en harmoniserad strategi med en tillfällig lösning för att hantera problemet på ett riktat sätt tills en övergripande lösning finns på plats.
- (7) Syftet med en sådan tillfällig lösning bör vara att införa ett gemensamt system för en skatt på digitala tjänster för vissa entiteters intäkter som härrör från tillhandahållande av vissa digitala tjänster. Åtgärden bör vara enkel att genomföra och inriktas på intäkter som härrör från tillhandahållandet av digitala tjänster där användarna bidrar på ett betydande sätt till värdeskapandeprocessen. Denna faktor (användarnas värdeskapande) ligger även till grund för åtgärder med avseende på bolagsskatteregler.
- (7a) Detta direktiv bör inte hindra en medlemsstat från att bibehålla eller införa skatter eller avgifter som inte kan kännetecknas som likvärdiga med skatt på digitala tjänster, med beaktande av särskilt dess tillämpningsområde, funktionssätt och andra särdrag, under förutsättning att dessa skatter eller avgifter inte är begränsade till enbart digitala företag utan belastar samtliga skattebetalare, oavsett om dessa är digitala eller icke-digitala.

⁶ Förslag till rådets direktiv om fastställande av regler med avseende på bolagsbeskattning av en betydande digital närvaro (COM(2018) 147 final).

⁷ Kommission rekommendation med avseende på bolagsbeskattning vid en betydande digital närvaro (C(2018) 1650 final).

- (8) Följande inslag i skatten på digitala tjänster bör definieras: beskattningsbara intäkter (vad ska beskattas), beskattningsbara personer (vem ska beskattas), var beskattning ska ske (vilken del av de beskattningsbara intäkterna som anses ha erhållits i en medlemsstat och när), utkrävbarhet, beräkning av skatten, skattesats samt relaterade skyldigheter avseende skatteuppbörd och administrativt samarbete.
- (9) Skatten på digitala tjänster bör endast tas ut på intäkter som härrör från tillhandahållandet av vissa digitala tjänster. De digitala tjänster som omfattas bör vara de tjänster som är starkt beroende av användarnas värdeskapande. Det är intäkterna från behandlingen av användarnas bidrag som bör beskattas, inte användarnas deltagande i sig.
- (10) Beskattningsbara intäkter bör särskilt vara intäkter som härrör från tillhandahållandet av följande tjänster: i) Placering av reklam på ett digitalt gränssnitt som riktas till användarna av det gränssnittet, ii) tillgängliggörande för användare av flersidiga digitala gränssnitt som gör det möjligt för användare att hitta andra användare och interagera med dem, och som även kan underlätta tillhandahållandet av underliggande leverans av varor eller tjänster direkt mellan användarna (även kallade förmedlingstjänster) och iii) försäljning av insamlade uppgifter om användare som har genererats från användarnas aktiviteter på digitala gränssnitt. Om inga intäkter uppstår från tillhandahållandet av sådana tjänster uppstår inte heller någon skyldighet att betala skatt på digitala tjänster. Andra intäkter som en entitet som tillhandahåller sådana tjänster har erhållit men som inte direkt härrör från ett sådant tillhandahållande, bör inte heller omfattas av skatten.
- (11) Tjänster som består i att på ett digitalt gränssnitt placera en kunds reklam som riktas mot användare av det gränssnittet bör inte definieras med hänvisning till vem som äger det digitala gränssnitt genom vilket reklamen visas på en användares enhet, utan snarare med hänvisning till den entitet som ansvarar för att möjliggöra visningen av reklamen på gränssnittet. Detta beror på att värdet för ett företag som placerar kundreklam på ett digitalt gränssnitt ligger i användartrafiken och de användaruppgifter som vanligen beaktas för placeringen, oavsett om gränssnittet tillhör företaget eller en tredje part som hyr ut det digitala utrymme där reklamen kommer att visas. Det bör dock klargöras att i fall där leverantören av reklamtjänsten och ägaren av det digitala gränssnittet är olika företag, bör inte ägaren av gränssnittet anses ha tillhandahållit en beskattningsbar tjänst som omfattas av skatten på digitala tjänster. Syftet med detta är att undvika eventuella dominoeffekter och dubbelbeskattning.

- (12) Tjänster som tillhandahålls genom flersidiga digitala gränssnitt bör definieras med hänvisning till deras kapacitet att ge användare möjlighet att hitta andra användare och interagera med dem. Det särskiljande med flersidiga digitala gränssnitt är att de möjliggör interaktion mellan användare som inte skulle kunna äga rum utan att gränssnittet matchar användarna mot varandra (med andra ord låter gränssnittet användarna komma i kontakt med andra användare). Vissa tjänster, som brukar kallas kommunikations- eller betaltjänster, såsom snabbmeddelandetjänster, e-posttjänster eller e-betaltjänster, kan också anses underlätta interaktionen mellan användare via ett digitalt gränssnitt, men användarna kan vanligen inte komma i kontakt med varandra om de inte redan har upprättat kontakt på annat sätt. Intäkter från tillhandahållande av kommunikations- eller betaltjänster bör därför inte omfattas av skatten, eftersom sådana leverantörer inte agerar som en marknadsplats, utan snarare producerar stödprogramvara eller andra it-instrument som ger kunder möjligheten att kontakta andra personer som de oftast redan har en relation till.
- (13) Vad beträffar flersidiga digitala gränssnitt som underlättar underliggande leveranser av varor eller tjänster direkt mellan gränssnittets användare, bör inte de underliggande transaktionerna och de intäkter som användarna får från dessa transaktioner omfattas av skatten. Intäkter som härrör från detaljistverksamhet som består av försäljning av varor eller tjänster som avtalas på nätet via webbplatsen för leverantören av sådana varor eller tjänster, och där leverantören inte agerar som mellanhand, bör inte heller omfattas av skatten på digitala tjänster, eftersom detaljhandlarens värdeskapande ligger i de varor eller tjänster som tillhandahålls, och det digitala gränssnittet endast används som ett kommunikationsmedel. Huruvida en leverantör säljer varor eller tjänster på nätet för egen räkning eller tillhandahåller förmedlingstjänster avgörs med beaktande av transaktionens rättsliga och ekonomiska innehåll enligt överenskommelsen mellan de berörda parterna. En leverantör av ett digitalt gränssnitt där varor från tredje part görs tillgängliga kan till exempel sägas tillhandahålla en förmedlingstjänst (med andra ord tillhandahållande av ett flersidigt digitalt gränssnitt) om inga betydande lagerrisker föreligger, eller om den tredje parten de facto bestämmer varornas priser.

- (13a) Digitalt innehåll bör definieras som data som tillhandahålls i digital form, såsom datorprogram, applikationer, spel, musik, videofilmer eller texter, oavsett om det laddas ned eller spelas upp direkt, och som inte är data som representeras av det digitala gränssnittet i sig. Syftet med detta är att fånga upp de olika former som digitalt innehåll kan ha när det förvärvas av användaren, vilket inte ändrar det faktum att användarens enda eller huvudsakliga syfte är att förvärva det digitala innehållet.
- (14) Tjänster som består i att en entitet tillhandahåller digitalt innehåll via ett digitalt gränssnitt bör inte omfattas av skatten, oavsett om det digitala innehållet ägs av entiteten eller om entiteten har förvärvat rätten att distribuera det. Även om någon form av interaktion mellan mottagarna av sådant digitalt innehåll kan tillåtas och leverantören av sådana tjänster därför kan anses tillgängliggöra ett flersidigt digitalt gränssnitt, står det inte lika klart att användaren spelar en central roll i värdeskapandet för det företag som tillhandahåller det digitala innehållet. Under sådana omständigheter är interaktionen mellan användarna en sidofunktion i förhållande till tillhandahållandet av digitalt innehåll, där användarens enda eller huvudsakliga syfte är att ta emot det digitala innehållet från den entitet som tillgängliggör det digitala gränssnittet (t.ex. skulle en entitet som tillhandahåller användarna spel genom ett digitalt gränssnitt inte omfattas av skatten på digitala tjänster, oavsett om användaren kan spela mot andra användare och därför i viss mån interagerar med dessa användare). Med avseende på värdeskapandet ligger fokus i stället på själva det digitala innehåll som tillhandahålls av entiteten. Intäkter från sådant tillhandahållande bör därför inte omfattas av skatten.
- (15) *flyttat till skäl 13a*
- (16) Det bör göras åtskillnad mellan den tjänst som beskrivs i skäl 14 och tillgängliggörande av ett flersidigt digitalt gränssnitt genom vilket användarna kan ladda upp och dela digitalt innehåll med andra användare, eller tillgängliggörande av ett gränssnitt som möjliggör ett underliggande tillhandahållande av digitalt innehåll direkt mellan användarna. De sistnämnda tjänsterna utgör en förmedlingstjänst, och bör följaktligen omfattas av skatten på digitala tjänster, oavsett den underliggande transaktionens art.

- (17) Beskattningsbara tjänster som består i försäljning av insamlade uppgifter om användare bör endast omfatta uppgifter som har genererats från användarnas aktiviteter på digitala gränssnitt. Uppgifter som har genererats från sensorer eller på annat sätt och har samlats in på digital väg utan användarnas aktiviteter på digitala gränssnitt bör inte omfattas av detta direktiv. Detta beror på att de tjänster som bör omfattas av skatten på digitala tjänster är tjänster som använder digitala gränssnitt för att skapa bidrag från användarna som de monetariserar, inte tjänster som endast använder gränssnitt för att överföra uppgifter som har genererats på annat sätt. Skatten på digitala tjänster bör därför inte omfatta insamling av uppgifter eller användning av uppgifter som har samlats in av ett företag för interna ändamål, eller att ett företag utan ersättning delar uppgifter som det har samlat in med andra parter. Skatten bör i stället inriktas på intäktsgenerering från överföring av uppgifter som har samlats in från en mycket specifik verksamhet (användares aktiviteter på digitala gränssnitt).
- (18) Reglerade finansiella enheters tillhandahållande av reglerade finansiella tjänster bör inte omfattas av skatten på digitala tjänster. Reglerade finansiella enheters tillhandahållande av icke-reglerade tjänster kan dock omfattas av direktivet om ett gemensamt system för skatt på inkomster från tillhandahållande av vissa digitala tjänster. Med *reglerad finansiell enhet* avses tillhandahållare av finansiella tjänster som omfattas av tillsyn i enlighet med en unionsram eller likvärdig icke-unionsram, i enlighet med vad som föreskrivs i en unionsrättsakt.

(19) En del reglerade tjänster som tillhandahålls av reglerade finansiella enheter genom digitala gränssnitt, såsom tjänster för handelsutförande, kan betraktas som en förmedlingstjänst med avseende på skatten på digitala tjänster. Under sådana omständigheter spelar emellertid användaren inte någon central roll i värdeskapandet för de finansiella enheter som tillgängliggör ett digitalt gränssnitt. Värdet ligger i stället i den reglerade enhetens kapacitet att sammanföra köpare och säljare av finansiella produkter under specifika och särskiljande förhållanden som annars inte skulle uppstå (till exempel jämfört med transaktioner som genomförs utanför sådana gränssnitt, direkt mellan motparterna). En tjänst som består i att en sådan enhet tillgängliggör ett digitalt gränssnitt sträcker sig längre än till att bara underlätta transaktioner i finansiella instrument mellan användarna av ett sådant gränssnitt. I detta hänseende kan även andra handelsplatser, utbytesplattformar eller faciliteter som handhar andra tillgångsklasser vilka regleras av en medlemsstats nationella lagstiftning uppvisa liknande drag. Det faktum att en sådan entitet inte klassificeras som en *reglerad finansiell enhet* enligt detta direktiv påverkar inte det faktum att en sådan entitets tillgängliggörande av ett digitalt gränssnitt sträcker sig längre än till att bara underlätta transaktioner mellan användarna av ett sådant gränssnitt och bör således inte omfattas av skatten i fråga. De reglerade tjänster som undantas från tillämpningsområdet för detta direktiv syftar till att skapa en säker miljö för finansiella transaktioner. Den enhet som tillhandahåller dessa tjänster fastställer därför de specifika villkoren för utförandet av sådana finansiella transaktioner i syfte att garantera grundläggande aspekter, såsom kvaliteten på transaktionernas utförande, nivån på marknadsinsynen samt rättvis behandling av investerare. Sådana tjänster har dessutom ett viktigt och specifikt mål, nämligen att underlätta finansiering, investeringar eller sparande.

(20) *har utgått*

(21) Eftersom överföring av uppgifter som utförs av reglerade finansiella enheter är begränsad till och ingår i tillhandahållandet av de reglerade finansiella tjänster som beskrivs ovan och regleras som sådana enligt unionslagstiftningen, bör dessa enheters tillhandahållande av överföringstjänster med avseende på uppgifter inte heller omfattas av skatten på digitala tjänster.

- (22) Endast vissa entiteter bör anses utgöra beskattningsbara personer vid tillämpningen av skatten på digitala tjänster, oavsett om de är etablerade i en medlemsstat eller i en jurisdiktion utanför unionen. En entitet bör i synnerhet anses utgöra en beskattningsbar person endast om följande två villkor är uppfyllda: i) De totala globala intäkter som rapporterats av entiteten under det senaste hela räkenskapsår för vilket en årsredovisning finns tillgänglig överskrider 750 000 000 EUR och ii) entitetens totala beskattningsbara intäkter inom unionen under det räkenskapsåret överskrider 50 000 000 EUR.
- (23) Genom det första tröskelvärdet (sammanlagda årliga globala intäkter) bör skatten begränsas till att gälla företag av en viss storlek, vilka är de företag som främst kan tillhandahålla de digitala tjänster där användarnas bidrag spelar en grundläggande roll, och som är starkt beroende av omfattande användarnätverk, stor användartrafik och en stark marknadsställning. Sådana affärsmodeller, som är beroende av användarnas värdeskapande för att få intäkter och som endast är lönsamma för företag av en viss storlek. Det är dessutom större företag som har möjlighet att utnyttja aggressiv skatteplanering. Det är också skälet till att samma tröskelvärde har föreslagits i andra unionsinitiativ⁸. Ett annat syfte med detta tröskelvärde är att skapa rättssäkerhet, eftersom det skulle bli enklare och mindre kostsamt för företag och skattemyndigheter att fastställa huruvida en entitet ska betala skatt på digitala tjänster. Det undantar även små och nystartade företag, för vilka efterlevnadskostnaderna för den nya skatten sannolikt skulle få en oproportionerlig effekt.
- (24) Det andra tröskelvärdet (sammanlagda årliga beskattningsbara intäkter i unionen) bör begränsa skatten till att omfatta fall där det finns ett betydande digitalt fotavtryck på unionsnivå när det gäller den typ av intäkter som omfattas av skatten på digitala tjänster. Det är i synnerhet viktigt för EU att tillhandahålla en gynnsam miljö för FoU-verksamhet och innovation, särskilt för nystartade företag i den snabbt växande digitala sektorn. Ytterligare skatter för sådana företag bör därför undvikas. Tröskelvärdet bör skydda verksamheter inom den traditionella ekonomin som är på väg att bli mer digitaliserade. Detta tröskelvärde bör fastställas på unionsnivå för att bortse från de skillnader i marknadsstorlek som kan finnas inom unionen.

⁸ Se artikel 2 i förslagen till rådets direktiv om en gemensam (konsoliderad) bolagsskattebas (COM(2016) 683 final och COM(2016) 685 final).

- (25) För att följa det befintliga regelverket bör en entitet som anses utgöra en beskattningsbar person och ha beskattningsbara intäkter som anses ha erhållits i en medlemsstat vara skyldiga att betala skatt på digitala tjänster i den medlemsstaten, oavsett om den entiteten är etablerad i den medlemsstaten, i en annan medlemsstat eller i en jurisdiktion utanför unionen.
- (26) Särskilda regler bör fastställas för entiteter som tillhör en koncern. De intäkter som en entitet får från tillhandahållande till andra entiteter som tillhör samma koncern bör inte omfattas av den nya skatten. För att fastställa om en entitet befinner sig ovanför de tillämpliga tröskelvärdena och således anses utgöra en beskattningsbar person, bör tröskelvärdena tillämpas på koncernens totala intäkter. Att bedömningen av tröskelvärdena i artikel 4 görs för koncernen som en helhet påverkar inte det faktum att varje entitet som tillhandahåller de beskattningsbara tjänsterna i koncernen enskilt är en beskattningsbar person. Om en eller flera beskattningsbara personer som är etablerade i Europeiska unionen tillhör en koncern ska koncernen kunna utse en enda entitet, som är etablerad i unionen, för betalning av skatten på digitala tjänster och uppfyllande av skyldigheterna för var och en av de beskattningsbara personerna i den koncernen. Den här möjligheten bör lätta företagens börda vad gäller efterlevnad och administration.
- (27) Detta direktiv bör inte hindra en medlemsstat från att låta företag dra av skatten på digitala tjänster från bolagsskattebasen i deras territorium, oavsett om båda skatterna betalas i samma medlemsstat eller i olika medlemsstater.
- (28) En entitets beskattningsbara intäkter bör anses ha erhållits i en medlemsstat under en beskattningsperiod om användarna av en beskattningsbar tjänst som tillhandahålls av entiteten befinner sig i den medlemsstaten. Avgörandet av huruvida en användare bör anses befinna sig i en medlemsstat under en beskattningsperiod bör grundas på vissa specifika regler, som fastställs för var och en av de beskattningsbara tjänsterna och baseras på den plats där användarens enhet har använts.
- (29) Om användarna med avseende på en viss beskattningsbar tjänst befinner sig i olika medlemsstater eller i jurisdiktioner utanför unionen, bör de relevanta beskattningsbara intäkterna från den tjänsten för varje transaktion proportionerligt tilldelas varje medlemsstat på grundval av specifika fördelningsnycklar. Fördelningsnycklarna bör fastställas beroende på arten av varje beskattningsbar tjänst och de särskiljande faktorer som innebär att leverantören av en sådan tjänst får intäkter från den.

- (30) När det gäller beskattningsbara tjänster som består i att placera reklam på ett digitalt gränssnitt bör det antal gånger som reklamen har visats på användarnas enheter under en beskattningsperiod i en medlemsstat beaktas för att fastställa hur stor andel av de beskattningsbara intäkterna under den beskattningsperioden som ska tilldelas den medlemsstaten.
- (31) I fråga om tillgängliggörandet av flersidiga digitala gränssnitt bör man, för att avgöra hur stor andel av de beskattningsbara intäkterna som ska tilldelas en medlemsstat, göra åtskillnad mellan situationer där gränssnittet underlättar underliggande transaktioner direkt mellan användare och situationer där så inte är fallet. I situationer där en sådan underliggande transaktion underlättas bör tilldelningen av beskattningsbara intäkter till en medlemsstat under en beskattningsperiod göras på grundval av antalet användare som har genomfört en sådan transaktion under beskattningsperioden med användning av en enhet i den medlemsstaten. Skälet till det är att detta är den åtgärd som vanligen genererar intäkter för det företag som tillgängliggör gränssnittet. Rätt att beskatta intäkter i det företag som tillgängliggör gränssnittet bör tilldelas de medlemsstater där de användare som genomför underliggande transaktioner befinner sig, oavsett om användarna är säljare eller köpare av de underliggande varorna eller tjänsterna. Detta beror på att båda två genererar värde för det flersidiga digitala gränssnittet genom sitt deltagande, då gränssnittets funktion är att matcha utbud och efterfrågan. Om en förmedlingstjänst däremot inte omfattar underlättande av underliggande transaktioner erhålls intäkterna vanligen genom periodiska betalningar efter det att användaren har registrerat eller öppnat ett konto på ett digitalt gränssnitt. För att tilldela beskattningsbara intäkter till en medlemsstat under en beskattningsperiod bör därför antalet användare under den beskattningsperioden som har ett konto som öppnades med användning av en enhet i den medlemsstaten beaktas, vare sig kontot öppnades under det beskattningsåret eller under ett tidigare beskattningsår.
- (32) När det gäller överföringen av insamlade uppgifter om användare bör tilldelningen av beskattningsbara intäkter till en medlemsstat under en beskattningsperiod beakta antalet användare från vilka uppgifter som överförts under den beskattningsperioden har genererats till följd av att användarna har använt en enhet i den medlemsstaten.

- (33) Det bör vara möjligt att identifiera var en användares enhet har använts och följaktligen platsen för beskattning med hjälp av internetprotokolladressen (IP-adressen) för användarens enhet. Vid fastställandet av platsen för beskattning bör hänsyn tas till om användarna har bidragit med pengar till intäktsgenereringen, den plats från vilken betalningen i utbyte mot det tillhandahållande som ger upphov till en skyldighet att betala skatt på digitala tjänster har gjorts, eller den plats där eventuella underliggande leveranser av varor eller tjänster som avtalats via ett flersidigt digitalt gränssnitt har ägt rum.
- (34) Eventuell behandling av personuppgifter i samband med skatten på digitala tjänster bör utföras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁹, inklusive sådan behandling som kan vara nödvändig i fråga om IP-adresser. Särskild hänsyn bör tas till behovet av att införa lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att följa reglerna för uppgiftsbehandlings laglighet och säkerhet, tillhandahållande av information och de registrerades rättigheter. Personuppgifter bör anonymiseras när så är möjligt.
- (35) Beskattningsbara intäkter bör motsvara den beskattningsbara personens totala bruttointäkter, exklusive mervärdesskatt och andra liknande skatter. Beskattningsbara intäkter bör anses ha erhållits av en beskattningsbar person vid den tidpunkt då de förföll till betalning, oavsett om de faktiskt har betalats till dess eller inte. Skatten på digitala tjänster bör vara utkrävbar i en medlemsstat för den andel av de beskattningsbara intäkter som erhållits av en beskattningsbar person under en beskattningsperiod och som anses ha erhållits i den medlemsstaten, och bör beräknas genom att satsen för skatten på digitala tjänster tillämpas på den andelen. För att undvika snedvridning på den inre marknaden bör det finnas en gemensam sats för skatten på digitala tjänster i unionen. Satsen för skatten på digitala tjänster bör fastställas till 3 %, vilket motsvarar en lämplig avvägning mellan de intäkter som genereras av skatten och hänsynen till att skatten har olika inverkan på företag beroende på deras vinstmarginaler.

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (36) Beskattningsbara personer som tillhandahåller beskattningsbara tjänster är skyldiga att betala skatten på digitala tjänster och har en rad administrativa skyldigheter. Identifiering samt deklaration och betalning av skatt på digitala tjänster bör utföras för varje enskild medlemsstat där den beskattningsbara personen är skyldig att betala skatten. I syfte att minimera bördan för företagen föreslås ett harmoniserat format för identifieringsförfarandet och för deklarationen om skatt på digitala tjänster. Den exakta utformningen av sådana harmoniserade format bör fastställas i genomförandelagstiftning. Deklarationen om skatt på digitala tjänster bör innehålla samma information och ha samma format i samtliga medlemsstater. Samma deklaration om skatt på digitala tjänster bör därför skickas till varje medlemsstat där skatten ska betalas. I deklarationen om skatt på digitala tjänster bör den beskattningsbara personen ange alla relevanta registreringsnummer för skatt på digitala tjänster som den personen har tilldelats. Det faktum att alla medlemsstater där skatt på digitala tjänster ska betalas har tillgång till informationen om samma skattebetalares skyldighet att betala sådan skatt i andra medlemsstater utgör ett omedelbart ”utbyte av information” som gör att alla medlemsstater för varje skattebetalare får en fullständig bild för hela unionen.
- (36a) Beskattningsbara personer är skyldiga att betala skatt på digitala tjänster direkt till varje medlemsstat där skatten ska betalas. Varje medlemsstat där skatten ska betalas bör därför ha rätt att driva in skatten direkt från den beskattningsbara personen samt utföra skatterevisioner och vidta kontrollåtgärder för att undersöka om den berörda beskattningsbara personen är skyldig att betala skatt på digitala tjänster. Indrivning av skatt och kontrollåtgärder bör regleras av de bestämmelser och förfaranden som är tillämpliga i varje medlemsstat där skatten ska betalas.
- (36b) En beskattningsbar person som inte är etablerad i Europeiska unionen bör utse en entitet som är etablerad i en medlemsstat och som tillhör samma koncern som den beskattningsbara personen eller en skatterepresentant som är etablerad i en medlemsstat för att betala skatten på digitala tjänster och uppfylla de administrativa skyldigheterna på den beskattningsbara personens vägnar. Detta krav bör garantera kvaliteten på förvaltningen av skatten på digitala tjänster. Den utsedda koncernentiteten eller skatterepresentanten bör ansvara för att företaget från ett tredjeland efterlever skattelagstiftningen, inbegripet genom att lämna in deklarationer om skatt på digitala tjänster i vederbörlig form. Den bör även vara ansvarsskyldig för företagets skatt på digitala tjänster i syfte att säkerställa att skatten betalas till de nationella skattemyndigheterna. Om en beskattningsbar person som inte är etablerad i Europeiska unionen inte uppfyller sina skyldigheter vad gäller skatten på digitala tjänster får medlemsstaterna begära att en entitet som är etablerad i Europeiska unionen och som tillhör samma koncern som den beskattningsbara personen ska betala skatten på digitala tjänster och uppfylla den beskattningsbara personens skyldigheter.

- (37) Medlemsstaterna bör ha rätt att fastställa redovisnings- och bokföringsskyldigheter och andra skyldigheter för att säkerställa att skatten på digitala tjänster verkligen betalas samt andra åtgärder för att förhindra skatteundandragande, skatteflykt och missbruk av reglerna för skatten på digitala tjänster.
- (38) Kommissionen bör ges genomförandebefogenheter för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv när det gäller de administrativa skyldigheter som ska fullgöras. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹⁰.
- (39) Eftersom skattemyndigheterna i alla medlemsstater i princip förlitar sig på samma uppgifter föreskriver direktivet ett utbyte av information om ändringar i de deklarerade intäkterna till följd av skatterevisioner och kontrollåtgärder. Ändringar av sifferuppgifterna i en deklaration om skatt på digitala tjänster som görs av den beskattningsbara personen bör endast göras genom en ändring av deklarationen och den beskattningsbara personen bör skicka den ändrade deklarationen elektroniskt till varje medlemsstat där skatt på digitala tjänster skulle betalas senast tre år efter senaste inlämningsdag för den ursprungliga deklarationen. Sekretessbestämmelserna har anpassats efter direktiv 2011/16/EU¹¹. Medlemsstaterna bör, närhelst det är nödvändigt, kunna använda de bestämmelser som unionen har antagit om administrativt samarbete i skattefrågor, såsom rådets direktiv 2011/16/EU och 2010/24/EU¹², eller andra internationella åtgärder, såsom konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden, artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter och OECD:s modellavtal för utbyte av information om skattefrågor.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

¹¹ Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG (EUT L 64, 11.3.2011, s. 1).

¹² Rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder (EUT L 84, 31.3.2010, s. 1).

- (40) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument¹³ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (41) Syftet med detta direktiv är att skydda den inre marknadens integritet, säkerställa att den fungerar väl och undvika snedvridning av konkurrensen. Eftersom dessa mål inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare på grund av sin beskaffenhet kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål,
- (42) Skatten på digitala tjänster förväntas endast vara en tillfällig lösning tills en övergripande lösning finns på plats (se skäl 6). Ett fastställt slutdatum i kombination med en översynsklausul och en koppling till utvecklingen på global nivå säkerställer därför att lösningen är av tillfälligt slag.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

¹³ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

Kapitel 1

SYFTE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

Genom detta direktiv fastställs ett gemensamt system för en skatt på digitala tjänster för intäkter som härrör från tillhandahållandet av vissa digitala tjänster.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- (1) *entitet*: varje juridisk person eller juridisk konstruktion som bedriver verksamhet genom endera ett företag eller en struktur som är transparent med avseende på inkomstskatt.
- (1a) *etablerad i unionen*: som har etablerat en verksamhet i unionen eller har ett fast driftställe där.
- (1b) *inte etablerad i unionen*: som varken har etablerat en verksamhet i unionen eller har ett fast driftställe där.
- (2) *koncern*: alla entiteter, inbegripet ett moderföretag och alla dess dotterföretag i enlighet med artikel 2.11 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU¹⁴.

¹⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

- (3) *digitalt gränssnitt*: programvara, däribland en webbplats eller en del därav och applikationer, däribland mobila applikationer, som är tillgängliga för användare.
- (3a) *flersidigt digitalt gränssnitt*: ett digitalt gränssnitt som gör det möjligt för användare att hitta andra användare och interagera med dem, och som även kan underlätta tillhandahållandet av underliggande leverans av varor och tjänster direkt mellan användarna.
- (4) *användare*: varje fysisk eller juridisk person eller juridisk konstruktion, oavsett egenskaper, som med en enhet har tillgång till ett gränssnitt.
- (5) *digitalt innehåll*: data som tillhandahålls i digital form, såsom datorprogram, applikationer, musik, videofilmer, texter, spel och annan programvara, annat än data som representeras av ett digitalt gränssnitt.
- (5a) *riktad reklam*: varje form av digitalt kommersiellt meddelande som syftar till att marknadsföra en produkt, en tjänst eller ett märke och som riktar sig till användare av ett digitalt gränssnitt på grundval av uppgifter som samlats in om dem.
- (5b) *försäljning av användaruppgifter*: varje form av översändning av uppgifter för ersättning (exempelvis inbegripet licensiering av uppgifter).
- (6) *internetprotokolladress (IP-adress)*: en rad av alfanumeriska tecken som anvisas till nätverksenheter för att underlätta deras kommunikation via internet.
- (7) *beskattningsperiod*: ett kalenderår.
- (8) *reglerad finansiell tjänst*: finansiella tjänster för vilka en reglerad finansiell enhet är auktoriserad.
- (9) *reglerad finansiell enhet*: en leverantör av finansiella tjänster som omfattas av auktorisation och tillsyn i enlighet med en harmoniseringsåtgärd som antagits av unionen för reglering av finansiella tjänster, inbegripet leverantörer som omfattas av icke-unionstillsynsramar som anses vara likvärdiga med unionsåtgärder i överensstämmelse med vad som fastställts i enlighet med en unionsrättsakt.

Artikel 3
Beskattningsbara intäkter

1. Vid tillämpningen av detta direktiv ska intäkter som härrör från en entitets tillhandahållande av var och en av följande tjänster anses utgöra ”beskattningsbara intäkter”:
 - a) Placering av riktad reklam på ett digitalt gränssnitt.
 - b) Tillgängliggörande av flersidiga digitala gränssnitt för användare.
 - c) Försäljning av uppgifter som samlats in om användare och uppgifter som genererats från användarnas aktiviteter på digitala gränssnitt.
2. Hänvisningen till intäkter i punkt 1 ska omfatta totala bruttointäkter, exklusive mervärdesskatt och andra liknande skatter.
3. Punkt 1 a ska gälla oavsett om det digitala gränssnittet ägs av den entitet som ansvarar för att placera reklamerna på gränssnittet eller ej. Om den entitet som placerar ut reklamerna inte äger det digitala gränssnittet ska den entiteten, inte gränssnittets ägare, anses tillhandahålla en tjänst som omfattas av led a.
4. Punkt 1 b ska inte omfatta
 - a) tillgängliggörande av ett digitalt gränssnitt, då det enda eller huvudsakliga syftet med att tillgängliggöra gränssnittet är att den entitet som tillgängliggör det ska förse användare med digitalt innehåll eller förse användare med kommunikationstjänster eller förse användare med betaltjänster,
 - b) reglerade finansiella enheters leverans av reglerade finansiella tjänster.
 - c) *utgår*

5. Punkt 1 c ska inte omfatta
 - a) försäljning av uppgifter som genererats från sensorer,
 - b) en reglerad finansiell enhets försäljning av uppgifter.
6. *utgår*
7. Intäkter som uppstår när en entitet som tillhör en koncern tillhandahåller en annan entitet i samma koncern en tjänst som omfattas av punkt 1 är intäkter som inte ska anses utgöra beskattningsbara intäkter vid tillämpningen av detta direktiv.
8. Om en entitet som tillhör en koncern tillhandahåller en tjänst som omfattas av punkt 1, och de intäkter som härrör från tillhandahållandet av den tjänsten erhålls av en annan entitet i koncernen, ska dessa intäkter vid tillämpningen av detta direktiv anses ha erhållits av den entitet som tillhandahöll tjänsten.
9. Tjänster som omfattas av punkt 1 benämns som ”beskattningsbara tjänster” i kapitlen 2 och 3.

Artikel 4

Beskattningsbar person

1. Med *beskattningsbar person* ska, i fråga om en beskattningsperiod, avses en entitet som tillhandahåller de beskattningsbara tjänster som beskrivs i artikel 3.1 och som uppfyller följande två villkor:
 - a) De totala globala intäkter som rapporterats av entiteten under det relevanta räkenskapsåret överskrider 750 000 000 EUR.
 - b) Entitetens totala beskattningsbara intäkter inom unionen under det relevanta räkenskapsåret överskrider 50 000 000 EUR.

2. Om en entitet rapporterar eller erhåller intäkter i en annan valuta än euro, ska intäkterna vid tillämpningen av punkt 1 räknas om till euro genom tillämpning av den växelkurs som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den sista dagen av det relevanta räkenskapsåret, eller, om det inte skett något offentliggörande den dagen, den växelkurs som offentliggjordes föregående dag.
3. I punkterna 1 och 2 avser *relevant räkenskapsår* det räkenskapsår som omfattas av den senaste tillgängliga årsredovisning som offentliggjorts av entiteten före utgången av beskattningsperioden i fråga.
4. Bestämmelsen i artikel 5.1 ska tillämpas för att enligt punkt 1 b fastställa huruvida beskattningsbara intäkter erhålls inom unionen.
5. Beskattningsbara intäkter ska vid tillämpningen av detta direktiv anses ha erhållits vid den tidpunkt då de förföll till betalning, oavsett om de relevanta beloppen faktiskt har betalats eller inte.
6. Om en entitet som avses i punkt 1 tillhör en koncern, ska tröskelvärdena i den punkten i stället tillämpas på de globala intäkter som rapporterats av koncernen och de beskattningsbara intäkter vilka koncernen som helhet erhållit inom unionen. Varje entitet i den koncern som tillhandahåller de beskattningsbara tjänster som avses i artikel 3.1, men inte koncernen i dess helhet, ska emellertid anses utgöra en beskattningsbar person om villkoren i punkt 1 är uppfyllda.

Kapitel 2

PLATSEN FÖR BESKATTNING, UTKRÄVBARNHET OCH BERÄKNING AV SKATTEN

Artikel 5

Platsen för beskattning

1. Beskattningsbara intäkter som erhållits av en entitet under en beskattningsperiod ska, vid tillämpningen av detta direktiv, anses ha erhållits i en medlemsstat under den beskattningsperioden, om användarna med avseende på den beskattningsbara tjänsten befinner sig i den medlemsstaten under den beskattningsperioden.

Det första stycket gäller oavsett om användarna har bidragit med pengar till genereringen av dessa intäkter eller ej.

2. Med avseende på en beskattningsbar tjänst ska en användare anses befinna sig i en medlemsstat under en beskattningsperiod i följande fall:
 - a) När det gäller tjänster som omfattas av artikel 3.1 a, om reklamen i fråga visas i användarens enhet vid en tidpunkt då enheten används i den medlemsstaten under den beskattningsperioden för att få tillgång till ett digitalt gränssnitt.
 - b) När det gäller tjänster som omfattas av artikel 3.1 b:
 - i) Om tjänsten involverar ett flersidigt digitalt gränssnitt som underlättar tillhandahållande av underliggande leveranser av varor och tjänster direkt mellan användare, och användaren använder en enhet i den medlemsstaten under den beskattningsperioden för att få tillgång till ett digitalt gränssnitt och genomför en underliggande transaktion på det gränssnittet under den beskattningsperioden.
 - ii) Om tjänsten involverar ett flersidigt digitalt gränssnitt av en typ som inte omfattas av led i, och användaren har ett konto under hela eller en del av beskattningsperioden som ger användaren tillgång till det digitala gränssnittet och kontot öppnades med användning av en enhet i den medlemsstaten.

c) När det gäller tjänster som omfattas av artikel 3.1 c, om uppgifter som genereras till följd av att användaren har använt en enhet i den medlemsstaten för att få tillgång till ett digitalt gränssnitt, under den beskattningsperioden eller under en föregående beskattningsperiod, överförs under den beskattningsperioden.

3. För varje beskattningsperiod ska den andel av en entitets totala beskattningsbara intäkter som enligt punkt 1 anses ha erhållits i en medlemsstat behandlas på följande sätt för varje transaktion:

a) Vad gäller beskattningsbara intäkter som härrör från tillhandahållandet av tjänster som omfattas av artikel 3.1 a, i förhållande till det antal gånger reklamen har visats på användarnas enheter under den beskattningsperioden.

b) Vad gäller beskattningsbara intäkter som härrör från tillhandahållandet av tjänster som omfattas av artikel 3.1 b:

- i) Om tjänsten involverar ett flersidigt digitalt gränssnitt som underlättar tillhandahållande av underliggande leveranser av varor och tjänster direkt mellan användare, i förhållande till antalet användare som har genomfört underliggande transaktioner på det digitala gränssnittet under den beskattningsperioden.
- ii) Om tjänsten involverar ett flersidigt digitalt gränssnitt av en typ som inte omfattas av led i, i förhållande till antalet användare som har ett konto under hela eller en del av beskattningsperioden som ger dem tillgång till det digitala gränssnittet.

c) Vad gäller beskattningsbara intäkter som härrör från tillhandahållandet av tjänster som omfattas av artikel 3.1 c, i förhållande till antalet användare från vilka uppgifter överfördes under den beskattningsperioden som har genererats till följd av att användarna har använt en enhet för att få tillgång till ett digitalt gränssnitt, under den beskattningsperioden eller under en föregående beskattningsperiod.

4. Vid fastställandet av platsen för beskattning av de beskattningsbara intäkter som omfattas av skatten på digitala tjänster ska följande faktorer inte beaktas:
- a) I händelse av sådana underliggande leveranser av varor eller tjänster direkt mellan användare av ett flersidigt digitalt gränssnitt som avses i artikel 3.1 b, den plats där den underliggande leveransen äger rum.
 - b) Den plats från vilken eventuella betalningar för den beskattningsbara tjänsten görs.
5. Vid tillämpningen av denna artikel ska den medlemsstat där en användares enhet används fastställas med hjälp av enhetens IP-adress.
6. De uppgifter som får samlas in från användarna vid tillämpningen av detta direktiv ska begränsas till uppgifter om den medlemsstat där användarna befinner sig, och det ska inte vara möjligt att identifiera användarna.

Artikel 6

Utkrävbarhet

Skatten på digitala tjänster ska vara utkrävbar i en medlemsstat för den andel av de beskattningsbara intäkter som erhållits av en beskattningsbar person under en beskattningsperiod, och som enligt artikel 5 anses ha erhållits i den medlemsstaten. Skatten på digitala tjänster ska förfalla till betalning i den medlemsstaten påföljande dag efter utgången av den beskattningsperioden.

Artikel 7

Beräkning av skatten

Skatten på digitala tjänster ska beräknas för en medlemsstat för en beskattningsperiod genom att satsen för skatten på digitala tjänster tillämpas på den andel av de beskattningsbara intäkterna som avses i artikel 6. Procentandelen för beräkning av andelen av de beskattningsbara intäkterna ska för detta ändamål rundas av till två decimaler.

Om beloppet innehåller minst tre decimaler och värdet av den tredje decimalen är minst sex, ska den andra decimalen höjas med ett. Om värdet av den tredje decimalen är högst fyra, ska den andra decimalen förbli oförändrad. Om värdet av den tredje decimalen är fem, ska den andra decimalen förbli oförändrad om den är ett jämnt tal och höjas med ett om den är ett ojämnt tal. Om en siffra är 9 och måste höjas med ett i enlighet med ovanstående regler ska den föregående siffran höjas med ett och den avrundade siffran vara 0.

Artikel 8

Skattesats

Skattesatsen för skatten på digitala tjänster ska vara 3 %.

Kapitel 3

SKYLDIGHETER

Artikel 9

Person som är betalningsskyldig person samt ansvarar för fullgörande av skyldigheter

1. Skatten på digitala tjänster ska betalas och skyldigheterna i detta kapitel ska fullgöras av den beskattningsbara person som tillhandahåller de beskattningsbara tjänsterna.
2. Utan att det påverkar punkt 1 och artikel 4.1 och om en eller flera beskattningsbara personer som är etablerade i unionen tillhör en koncern, ska den koncernen kunna utse en enda entitet som är etablerad i unionen och som tillhör den koncernen som ska betala skatten på digitala tjänster och uppfylla skyldigheterna i detta kapitel för alla beskattningsbara personer i koncernen som ska betala skatten på digitala tjänster.

3. Om en beskattningsbar person som inte är etablerad i unionen tillhör en koncern i vilken en eller flera entiteter är etablerade i unionen, ska den beskattningsbara personen utse en av de entiteterna som ska betala skatten på digitala tjänster och uppfylla skyldigheterna i detta kapitel på den beskattningsbara personens vägnar.
4. Om en beskattningsbar person som inte är etablerad i unionen tillhör en koncern i vilken en eller flera entiteter är etablerade i unionen och om den beskattningsbara personen inte har uppfyllt sina skyldigheter i enlighet med punkt 3, får medlemsstaterna kräva att en av de entiteterna ska betala skatten på digitala tjänster och uppfylla skyldigheterna i detta kapitel på den beskattningsbara personens vägnar.
5. En beskattningsbar person som inte är etablerad i unionen och inte tillhör en koncern ska utse en skatterepresentant som är etablerad i en medlemsstat och som ska betala skatten på digitala tjänster och uppfylla skyldigheterna i detta kapitel på den beskattningsbara personens vägnar.
6. Om en beskattningsbar person inte är etablerad i unionen och denna beskattningsbara person tillhör en koncern utan entiteter etablerade i unionen, ska den beskattningsbara personen utse en skatterepresentant som är etablerad i en medlemsstat och som ska betala skatten på digitala tjänster och uppfylla skyldigheterna i detta kapitel för alla beskattningsbara personer i koncernen som ska betala skatten på digitala tjänster.
7. När en entitet eller en skatterepresentant utses i enlighet med punkterna 2–6 i denna artikel, ska hänvisningen till den beskattningsbara personen i detta kapitel inbegripa hänvisningen till skatterepresentanten eller den utsedda entiteten vid tillämpning av detta kapitel.

Artikel 10
Registrering

1. Beskattningsbara personer ska registrera sig i varje medlemsstat där de är skyldiga att betala skatt på digitala tjänster.
2. Registreringen ska ske elektroniskt senast 30 arbetsdagar efter utgången av den första beskattningsperiod för vilken den beskattningsbara personen ska betala skatt på digitala tjänster enligt detta direktiv (nedan kallad *den första beskattningsgrundande perioden*).
3. *utgår*
4. Den registrering som krävs enligt punkt 1 ska åtminstone innehålla följande information om den beskattningsbara personen:
 - a) Namn.
 - b) Firmanamn, om det avviker från namnet.
 - c) Postadress.
 - d) Elektronisk adress.
 - e) Nationellt skattenummer, om ett sådant finns.
 - f) Kontaktpersonens namn.
 - g) Telefonnummer.
 - h) IBAN- eller OBAN-nummer.
5. En beskattningsbar person ska till den medlemsstat där den ska betala skatt på digitala tjänster anmäla eventuella ändringar av uppgifterna enligt punkt 4 inom 30 dagar efter det att ändringen ägde rum.

6. När en entitet eller en skatterepresentant utses i enlighet med artikel 9.2–6, ska den information som den utsedda enheten eller skatterepresentanten lämnar i enlighet med denna artikel om varje beskattningsbar person i koncernen eller varje representerad beskattningsbar person även omfatta information om sig själv med avseende på de uppgifter som anges i punkt 4.
7. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa ett gemensamt format för den anmälan som krävs enligt denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 24.2.

Artikel 11

Registreringsnummer

1. Den medlemsstat där skatten på digitala tjänster ska betalas ska tilldela en beskattningsbar person ett individuellt registreringsnummer för skatt på digitala tjänster och underrätta den beskattningsbara personen på elektronisk väg om det registreringsnummer den anvisats inom 30 arbetsdagar från den dag då underrättelsen enligt artikel 10 mottogs.

När en skatterepresentant utses enligt artikel 9.5 eller 9.6 ska den medlemsstat där skatten på digitala tjänster ska betalas tilldela skatterepresentanten ett individuellt registreringsnummer för skatt på digitala tjänster och underrätta skatterepresentanten på elektronisk väg om det registreringsnummer den anvisats inom 30 arbetsdagar från den dag då underrättelsen enligt artikel 10 mottogs.

2. Varje individuellt registreringsnummer för skatt på digitala tjänster ska ha ett prefix i enlighet med ISO-kod 3166 alfa 2 som hänvisar till den medlemsstat där skatten på digitala tjänster ska betalas. Grekland och Förenade kungariket ska dock använda prefixet "EL" respektive "UK".
3. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att deras registreringssystem gör det möjligt att identifiera beskattningsbara personer, och de ska föra ett register med alla individuella registreringsnummer som anvisats av dem.

Artikel 12

utgår

Artikel 13

utgår

Artikel 14

Deklaration om skatt på digitala tjänster

1. En beskattningsbar person ska till varje medlemsstat där denne är skyldig att betala skatt på digitala tjänster lämna in en deklARATION om skatt på digitala tjänster för varje beskattningsperiod. Deklarationen ska lämnas in på elektronisk väg inom 90 dagar från utgången av den beskattningsperiod som omfattas av deklARATIONEN.
2. När en beskattningsbar person har använt sig av alternativet i artikel 9.2 eller enligt artikel 9.3 eller 9.6 är skyldig att utse en entitet eller en skatterepresentant, ska den entiteten eller skatterepresentanten tillåtas lämna in en konsoliderad deklARATION om skatt på digitala tjänster för samtliga beskattningsbara personer i koncernen.

Artikel 15

Uppgifter i en deklARATION om skatt på digitala tjänster

1. En deklARATION om skatt på digitala tjänster ska innehålla följande uppgifter:
 - a) Alla registreringsnummer för skatt på digitala tjänster som medlemsstater har tilldelat i enlighet med artikel 11. Representantens registreringsnummer för skatt på digitala tjänster om en skatterepresentant utsetts i enlighet med artikel 9.5 eller 9.6.
 - b) För alla medlemsstater där skatt på digitala tjänster ska betalas under den relevanta beskattningsperioden, de totala beskattningsbara intäkter som den beskattningsbara personen anses ha erhållit i de medlemsstaterna, tillsammans med beloppet för den skatt på digitala tjänster som ska betalas på det beloppet i de medlemsstaterna.

2. Deklarationen om skatt på digitala tjänster ska även visa de totala globala intäkterna och de totala beskattningsbara intäkterna för den beskattningsperioden inom unionen i den mening som avses i artikel 4.1.
3. Medlemsstaterna får kräva att deklARATIONEN upprättas i deras nationella valuta. Valutaomräkning ska ske i enlighet med artikel 4.2.
4. *utgår*
5. *utgår*
6. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa ett gemensamt format för deklARATIONER om skatt på digitala tjänster. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 24.2.

Artikel 16

Betalningsvillkor

1. Den skatt på digitala tjänster som en beskattningsbar person ska betala i varje medlemsstat för en beskattningsperiod ska den personen betala i varje medlemsstat där den är skyldig att betala sådan skatt senast 90 dagar efter utgången av den beskattningsperioden.
2. *utgår*
3. Betalningen ska göras till det bankkonto som varje medlemsstat har angivit.
4. *utgår*
5. Medlemsstaterna får kräva att betalningen görs i deras nationella valuta.
6. *utgår*
7. *utgår*

Artikel 17

Ändringar av en deklaration om skatt på digitala tjänster

1. Ändringar av sifferuppgifterna i en deklaration om skatt på digitala tjänster som görs av den beskattningsbara personen får endast göras genom ändringar av den deklarationen, och inte genom justeringar i en påföljande deklaration.
2. De ändringar som avses i punkt 1 ska på elektronisk väg lämnas till alla medlemsstater där skatten på digitala tjänster skulle betalas senast tre år från den dag då den ursprungliga deklarationen skulle lämnas.
3. Eventuella ytterligare skattebetalningar från den beskattningsbara personens sida till följd av ändringar enligt punkt 1 ska göras samtidigt som den ändrade deklarationen om skatt på digitala tjänster lämnas in.

Artikel 18

Redovisning, bokföring, bedrägeribekämpning, efterlevnad och kontrollåtgärder

1. Medlemsstaterna ska fastställa skyldigheter med avseende på redovisning, bokföring och andra aspekter som syftar till att säkerställa att skatten på digitala tjänster verkligen betalas till skattemyndigheterna.
2. Medlemsstaterna ska föreskriva att den beskattningsbara personen måste kunna påvisa att icke-deklarerade intäkter från onlinereklam erhållits genom reklam som inte är riktad.
3. *utgår*
4. Varje medlemsstat där skatt på digitala tjänster ska betalas ska driva in betalningen av skatten från den berörda beskattningsbara personen. I detta avseende ska reglerna och förfarandena i varje medlemsstat gälla, inbegripet regler och förfaranden gällande påföljder, ränta och andra avgifter för sen eller utebliven betalning av skatten samt skuldindrivning.
5. *utgår*

Kapitel 4

ADMINISTRATIVT SAMARBETE

Artikel 19

Utnämning av behöriga myndigheter

Varje medlemsstat ska utnämna den behöriga myndighet som i den medlemsstaten ska vara ansvarig för att hantera alla aspekter i samband med de skyldigheter som anges i kapitel 3 och i detta kapitel, och ska anmäla myndighetens namn och e-postadress till kommissionen. Kommissionen ska offentliggöra namn och e-postadresser för de behöriga myndigheterna i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 20

Utbyte av information

Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska inom 30 dagar meddela de behöriga myndigheterna i alla andra medlemsstater där den beskattningsbara personen är skyldig att betala skatt på digitala tjänster om eventuella ändringar i de intäkter som deklarerats i enlighet med artikel 15.1 b och 15.2 på grund av skatterevisioner och kontrollåtgärder. Uppgifter som meddelas mellan medlemsstaterna i någon form i enlighet med detta direktiv ska omfattas av den sekretess och åtnjuta samma skydd som liknande uppgifter ges enligt nationell lagstiftning i den mottagande medlemsstaten. Sådan information kan användas för administration och verkställande av alla medlemsstaternas nationella lagstiftning med avseende på de skatter som avses i artikel 2 i direktiv 2011/16/EU.

Artikel 21

Metod för utbyte av information

1. Den information och dokumentation som ska översändas enligt detta kapitel ska översändas på elektronisk väg via CCN-nätet.
2. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa de tekniska detaljerna för hur sådan information och dokumentation ska överföras. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 24.2.

Kapitel 5

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 24

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 25

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2021 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2022.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.
3. Kommissionen ska senast den 31 december 2020 utarbeta en lägesrapport om ändringarna av de internationella standarderna för företagsbeskattning i syfte att ta itu med de utmaningar som följer av digitaliseringen, såsom överenskommits på OECD-nivå, i förekommande fall åtföljd av ett förslag om att skjuta upp tillämpningen av detta direktiv eller upphäva det.
4. Detta direktiv upphör att gälla efter ikraftträdandet av ändringarna av de internationella standarderna för företagsbeskattning i syfte att ta itu med utmaningarna som följer av digitaliseringen, såsom överenskommits på OECD-nivå, eller senast den 31 december [X].

Artikel 26

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 27

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar

Ordförande
